

«σπουδάζοντες να διατηρήτε την ενότητα του Πνεύματος δια του συνδέσμου της ειρήνης» (Εφεσίους, δ' :3)

Το Άγιο Πνεύμα είναι το τρίτο πρόσωπο της Αγίας Τριάδας (Α' Ιωάννου, ε' :7), συνεπώς είναι Θεός (Πράξεις, ε' :3-4). Το Άγιο Πνεύμα, βάσει των χαρακτηριστικών και του έργου Του, στη Καινή διαθήκη αναφέρεται με διάφορα ονόματα, ένα των οποίων είναι 'ο Παράκλητος'. Ο Κύριος είχε αναφέρει στους μαθητές Του, για την έλευση του Αγίου Πνεύματος σ' αυτούς μετά την ανάληψή Του στους ουρανούς, όταν μεταξύ των άλλων τους είπε:

«Καὶ ἐγὼ θέλω παρακαλέσει τὸν Πατέρα, καὶ θέλει σὰς δώσει ἄλλον Παράκλητον, διὰ τὸ μὲν μεθ' ὑμῶν εἶς τὸν αἰῶνα... Ταῦτα ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς ἐνῷ εὐρίσκομαι μεθ' ὑμῶν· ὁ δὲ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ὅποιον θέλει πέμψει ὁ Πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος θέλει σὰς διδάξει πάντα καὶ θέλει σὰς ὑπενθυμίσει πάντα ὅσα εἶπον πρὸς ἐσᾶς... Ἐγὼ ὅμως τὴν ἀλήθειαν σὰς λέγω· συμφέρει εἰς ἐσᾶς νὰ ἀπέλθω ἐγὼ . Διότι ἐὰν δὲν ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος δὲν θέλει ἐλθεῖ πρὸς ἐσᾶς· ἀλλ' ἀφοῦ ἀπέλθω, θέλω πέμψει αὐτὸν πρὸς ἐσᾶς·» (Ιωάννης, ιδ' :16,25,26 καὶ ις' :7).

«Καὶ ἰδού, ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· σεῖς δὲ καθήσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ ἕως οὗ ἐνδυθῆτε δύναμιν ἐξ ὕψους... Διότι ὁ μὲν Ἰωάννης ἐβάπτισεν ἐν ὕδατι, σεῖς ὅμως θέλετε βαπτισθῆ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ οὐχὶ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας» (Λουκάς, κδ' :49, Πράξεις, α' :5).

Η δυναμική έλευση του Αγίου Πνεύματος έλαβε χώρα για πρώτη φορά 50^η μέρες μετά την ανάσταση του Κυρίου, τη μέρα της εβραϊκής εορτής της Πεντηκοστής, κατά την οποία έλαβαν την επαγγελία του Αγίου Πνεύματος, οι 12 απόστολοι, η μητέρα και τα αδέρφια του Κυρίου, συνολικά γύρω στα 120 άτομα από το λαό Ισραήλ. Στη συνέχεια έλαβαν την ίδια επαγγελία και άνθρωποι πιστοί από άλλα έθνη (Πράξεις, ι') και γενικά μέχρι σήμερα η ίδια επαγγελία δίνεται σε καθένα που μετανοεί και πιστεύει, σύμφωνα με τα δια Πνεύματος Αγίου, λόγια του αποστόλου Πέτρου: «Μετανοήσατε, καὶ ἅς βαπτισθῆτε ἕκαστος ὑμῶν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ θέλετε λάβει τὴν δωρεὰν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Διότι πρὸς ἐσᾶς εἶναι ἡ ἐπαγγελία καὶ πρὸς τὰ τέκνα σας καὶ πρὸς πάντας τοὺς εἰς μακρὰν, ὅσους ἂν προσκαλέσῃ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» (Πράξεις, β' :38,39).

Γραφικά η παρουσία του Αγίου Πνεύματος μέσα στον άνθρωπο

εκδηλώνεται πρώτα με τον καρπό Του (Γαλάτας, ε΄:22) και στη συνέχεια με τα χαρίσματα που χορηγεί (Α΄ Κορινθίους, ιβ΄:7-11). Στοιχείο του καρπού του Αγίου Πνεύματος είναι η ειρήνη, η οποία σύμφωνα με το εισαγωγικό εδάφιο είναι ο σύνδεσμος στο να διατηρήσουμε την ενότητα με το Άγιο Πνεύμα μέσα μας. Αυτό το εδάφιο μας προτρέπει να σπουδάζουμε στο να διατηρούμε την ενότητα με το Άγιο Πνεύμα μέσα μας, ώστε να διατηρούμε τον καρπό Του στον εσωτερικό μας άνθρωπο και να έχουμε ειρήνη με τον Θεό. Η ειρήνη με τον Θεό έχουμε όταν η καρδιά μας είναι γεμάτη ευχαριστία προς τον Θεό για αυτά που μας έχει χαρίσει, όπως για τη σωτηρία της ψυχής και για πνευματικά και υλικά δώρα, αλλά και για ότι δεν μας έχει χαρίσει γιατί γνωρίζουμε και πιστεύουμε ότι κάθε όχι του Πατέρα Θεού είναι στα πλαίσια της παιδείας Του σε μας, με σκοπό την πνευματική μας αύξηση.

Ακόμα και όταν δεν γογγύζουμε σε διάφορες δοκιμασίες που επιτρέπει ο Κύριος και κρατάμε τους εαυτούς μας με υπομονή, στη προσμονή της έκβασης που θα κάνει, τότε ο Τριαδικός Θεός μας ενισχύει με την παρουσία Του μέσα μας και αισθανόμαστε την ειρήνη Του. Αυτή η ειρήνη είναι φανερή στο περιβάλλον του πιστού, γιατί αυτός που είναι πλήρης ειρήνης είναι ειρηνοποιός, γεγονός που μαρτυρούν τα λόγια του και η έκφραση του προσώπου του και αποδεικνύει ο ειρηνικός καρπός δικαιοσύνης που χαρακτηρίζει τα έργα του. Αυτό διότι ο άνθρωπος που λέει ότι αγαπάει τον Κύριο Ιησού, αποδεικνύει την αγάπη του όταν εκτελεί τις εντολές Του και υπό αυτή τη προϋπόθεση έρχεται και παραμένει η παρουσία του Τριαδικού Θεού εντός του ανθρώπου (Ιωάννης, ιδ΄:23). Συνεπώς η διατήρηση της παρουσίας του Θεού μέσα μας εξαρτάται από εμάς, δηλαδή από το πόσο Τον αγαπάμε και φυλάμε τις εντολές Του.

Η ειρήνη του Θεού φανερώνεται και όταν δεν μεριμνάμε για τίποτα δηλαδή όταν δεν έχουμε άγχος για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε, αλλά τα γνωστοποιούμε με προσευχή και δέηση στον Θεό, σύμφωνα με το γραμμένο στη Καινή Διαθήκη: «Μη μεριμνάτε περί μηδενός· αλλ' εν παντί πράγματι ας γνωρίζωνται τα ζητήματά σας προς τον Θεό μετ' ευχαριστίας δια της προσευχής και της δεήσεως. Και η ειρήνη του Θεού, η υπερέχουσα πάντα νοούν, θέλει διαφυλάξει τας καρδίας σας και τα διανοήματά σας δια του Ιησού Χριστού» (Φιλιππησίους, δ΄:6-7). Συνεπώς η ειρήνη του Θεού έχει και ρόλο φύλακα των πνευματικών καρδιών και των σκέψεών μας.

Όσο αφορά την ειρήνη με τους ανθρώπους, είτε της εκκλησίας είτε

τους έξω, λέμε ότι ο Κύριος μακαρίζει τους ειρηνοποιούς λέγοντας: «**Μακάριοι οι ειρηνοποιοί διότι αυτοί θέλουσιν ονομασθή υιοί Θεού**» (Ματθαίος, ε΄:9). Επί πλέον ο λόγος του Θεού μας προτρέπει, **‘εί δυνατόν, ὅσον τὸ ἀφ’ ὑμῶν εἰρηνεύετε μετὰ πάντων ἀνθρώπων’** (Ρωμαίους, ιβ΄:18). Γι’ αυτό όσοι θέλουμε να αποδειχθούμε γνήσια παιδιά Θεού, καλό είναι να επιδιώκουμε αυτή η προτροπή να έχει καθημερινή εφαρμογή στη ζωή μας. Ο άνθρωπος που επιδιώκει την ειρήνη με τον συνάνθρωπό του, μέσα στα πλαίσια του θελήματος του Θεού, είναι μακάριος γιατί κινείται σε εφαρμογή της εντολής του Θεού και αυτό έχει σαν συνέπεια την παρουσία του Θεού μέσα του. Έτσι η ειρήνη του Θεού μέσα μας θα αποτελεί μια αντανάκλαση της παρουσίας του Θεού και προς τους έξω. Επαγωγικά μπορούμε να πούμε ότι αν τα περισσότερα μέλη μιας εκκλησίας επιδιώκουν και έχουν την ειρήνη του Θεού στη ζωή τους, τότε σημαίνει ότι αυτή η εκκλησία περπατά στον άγιο φόβο του Κυρίου και τότε θα μοιάζει στις πρώτες αποστολικές εκκλησίες, για τις οποίες ο λόγος του Θεού αναφέρει: **«Αι μὲν λοιπὸν ἐκκλησίαι καθ’ ὅλην τὴν Ἰουδαίαν καὶ Γαλιλαίαν καὶ Σαμάρειαν εἶχον εἰρήνην, οἰκοδομοῦμεναι καὶ περιπατοῦσαι ἐν τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου, καὶ δια τῆς παρηγορίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπληθύνοντο»** (Πράξεις, θ΄:31).

Τέλος αναφέρουμε ότι η ενότητα με το Άγιο Πνεύμα χαλάει όταν το λυπούμε. Αυτό που λυπεί το Άγιο Πνεύμα είναι η αμαρτία και αμαρτία είναι ότι κάνουμε χωρίς πίστη και αντίθετα με το θέλημα του Θεού. Βέβαια **‘εὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν δὲν ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν καὶ ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι ἐν ἡμῖν ..Ὅμως, εὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, εἶναι πιστὸς καὶ δίκαιος, ὥστε νὰ συγχωρήσῃ εἰς ἡμᾶς τὰς ἁμαρτίας καὶ καθάρισις ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας’** (Α΄ Ιωάννου, α΄8,9). Άρα όσο πιο γρήγορα μετανοούμε και επιστρέφουμε στο θέλημα του Θεού, τόσο πιο γρήγορα αποκαθίσταται η παρουσία του Κυρίου και η ειρήνη μαζί με τον υπόλοιπο καρπό του Αγίου Πνεύματος, μέσα μας.

Συνοψίζοντας λέμε ότι η ενότητα με το Άγιο Πνεύμα είναι απαραίτητη σε όλη τη ζωή των αναγεννημένων χριστιανών, γιατί το Άγιο Πνεύμα έχει τον κύριο ρόλο στο έργο του αγιασμού, της καρποφορίας και γενικά της πνευματικής μας αύξησης ενώ πιον του Θεού, ὥστε νὰ γίνουμε σύμμορφοι με τὸν Ἰησοῦ Χριστό καὶ νὰ αποδείξουμε με τὸν εἰρηνικὸ καρπὸ δικαιοσύνης που θα μας αποδώσει η παιδεία του Κυρίου, ότι είμαστε γνήσια παιδιά Θεού. Γι’ αυτό να

**έχουμε ένθερμη και αδιάλειπτο προσευχή με κύριο αίτημα την
πλήρωσή μας με το Άγιο Πνεύμα, ώ στε να έχουμε τον καρπό Του στη
ζωή μας και να παίρνουμε δύναμη για να υπομείνουμε μέχρι τέλους.
Ας διατηρήσουμε λοιπόν τον εαυτό μας σε ενότητα με το Άγιο Πνεύμα
γιατί η παρουσία Του μέσα μας, συνεργεί στο να φτάσουμε στη
Βασιλεία των Ουρανών. Αμήν!**